

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 186.

V Ljubljani, v sredo 17. avgusta 1892.

Letnik XX.

I. slov. katol. shod.

(Dalje.)

Sekolija II.: Krščanska veda in umetnost.

A. Krščanska veda.

Prvi slovenski katoliški shod izreka željo:

1. Slovensko razumništvo naj se temelji na seznanju s krščanskim modroslovjem in drugimi vedami;
2. naši literarni zavodi preskrbujejo naj Slovincem potrebnih znanstvenih knjig v krščanskem duhu pisanih;
3. ustanovi naj se slovensko vednostno društvo po vzgledu dunajske »Leonine«, katero prevzame nalogo, skrbeti za višjo gojitev in razvoj krščanske vede.

B. Krščanska umetnost.

Gledé krščanske umetnosti izraža prvi slovenski katoliški shod naslednje želje:

1. Naročbe na nove kipe in slike, bodisi po cerkvah ali znamenjih ob cestah dajale naj bi se zlasti domačim možem, a le takim, kateri so v resnici umetniki ter krščanskega mišljenja in življenja.
2. Stare cerkvene reči naj bi se ne prodajale, ampak oddajale naj bi se škofijskim muzejem, kateri se imajo ustanoviti.
3. Stare slike in kipi naj se ne odstranjujejo brez miselnosti; vpraša naj se prej strokovnjak o njihovi vrednosti in potem naj se, ako vredno, dajo prenoviti po umetniku, a ne po navadnem rokodelcu.
4. Okus za pravo krščansko umetnost hudi naj se že v ljudski šoli in se goji v obče med priprostim narodom s tem, da naj se

namesto malovrednih preživobarvanih podob in sentimentalnih alegorij delé podobice, posnete po krščanskih umotvorih.

5. Zabranjuje naj se po gostilnah in drugod razkazovati in prodajati gole, umazane podobe, fotografije in dr., ter razobešati nrvnost in verski čut žaleče slike.

6. V prosep krščanske umetnosti ustanovi naj se posebno društvo; njega namen bi bil pri zidanju in popravljanju cerkvâ, pri prenavljanju starih umotvorov, pri nakupovanju in naročevanju cerkvenih potrebščin s svetom in dejanjem pomagati ter sploh podpirati vse stroke krščanske umetnosti.

C. Glasba, posebej cerkvena.

Občno je prepričanje, da umetno petje in glasba blaži človeku srce, da je torej velicega vzgojevalnega pomena in vredna krepke podpore.

Treba je torej, da jo gojimo resnobno, umetnostno, ne pa samo za kratek čas; treba, da ji damo zanesljivo, stalno podlago. Zato prvi slovenski katoliški shod izreka željo:

1. a) Obrača naj se vsa pozornost na dober, moder in izdaten poduk že v ljudski šoli; b) v deških semeniščih vpelje naj se obligatno petje za vse gojence in izdatno goji igra na goslih, glasovirju in orgljah; c) skrbi naj se po semeniščih za teoretičen in praktičen poduk v koralu in večglasnem petju po več ur na teden. Nastavljajo naj se le izvrstne pevske moči.
2. Naj pristojna oblastva skrbé: a) Da se učiteljski pripravniki temeljito naučé metodike pevskega pouka; b) da se na srednjih šolah vsi zmožni dijaki redno podučujejo v petju in da se spopolnujejo učni pripomočki.

3. Ker se dobivajo potrebni pomočki in prava prilžnost za poduk in izobražbo le v dobrih pevskih in glasbenih zavodih, zato prvi slovenski katoliški shod izreka željo: a) Da se Slovenci oklenejo »Glasbene Matice« in njene glasbene šole; b) da se Cecilijina društva, ki so ustanovljena za povzdigo cerkvenega petja, krepko podpirajo; c) da vsa Cecilijina društva po vseh slovenskih vladikovinah stopijo v zvezo in skupno pospešujejo glasbo in petje; d) da se v ta namen izdatno podpira in umetnostno povzdigne orgljarska šola v Ljubljani, katera naj bode skupna za vse slovenske škofije.

(Dalje sledi.)

Slavnostni dan.

Leto za letom proslavljamo v dan 18. avgusta rojstveni dan Nj. Veličanstva, našega cesarja. V ta spominski dan pošiljajo milijoni zvestih podanikov goreče molitve svoje proti nebu za svojega vzvišenega vladarja. Rojstveni dan vladarja našega je za vse cesarstvo, za vso državo in za vse njene narode radostna slavnost. Nikjer ni ljudstvo tako iskreno, s tako nežno ljubeznijo udano svojemu vladarju, kakor baš pri nas v Avstriji, pri nas se čutijo narodi z dinastijo kakor skupna rodbina.

Večkrat se je usmevala sreča na našega cesarja, a še pogostejše so nanj padali hudi udarci težkih usod, katere mu je pošiljala previdnost božja. Krute izkušnje pretresale so plemenito srce cesarja Frančiška Jožefa, bile so skrbi za narode in očetovska ljubezen. In v teh kritičnih dobah ste vselej udanost narodov in zavednost dolžnostij krepili sreče hudo skušenega cesarja.

Ljubezen narodov do presvetlega cesarja je ona mogočna, trdna vez, katera pri nas dela Avstrijo močno in zedinjeno. Posledica te nežne udanosti je pa zajedno zavest in trdno prepričanje, da vla-

LISTEK

Čičonov zvon.

Priobčil H. Majar.

(Dalje.)

2. Čičonova nesreča.

Lepo je bilo gledati Oranžane, kako so ob praznikih zidali zvonik, kakor nekda Kartazani ob časih kraljice Dide svoje mestne zidove. Pri božji službi je dajal Peregrinu evangelij vselej naravne prilžnosti, da je razlagal o zvonovih. Sad tega je bil ta, da so mladeniči in možaki, prišedši iz cerkve, namesto da stopijo se pogovarjat o setvi, o vremenu, o divjačini, jopiče slačili, metali na plove pa delali s kladivom in ometačo. Otroci so prinašali gradivo, župnik je skrbel za apno ter delavce vspodbujal z besedami hvale in priznanja. Tu je podajal kamen delavcu, tam je vlival vodo, mešal malto, stopal na hodila; bil je cel zidar. Na koncu je prinesla dekla dva vrča vina, ki sta šla od ust do ust in na to je zidarstvo počivalo do druge nedelje.

V vsi Oranžini so govorili o zidanju in le don Čičon ni hotel ničesar slišati o njem, ne kakor bi se protivil zidarji, ali opraviti ni hotel imeti pri tem nič. Zdelo se mu je, ko bi se dela udeleževal, kakor bi mu vsakdo očital škodo, in to ga je delalo kljub-

ljivišega in še bolj trmastega. Poprej je bil župnikov domačin, hišni prijatelj, zdaj se ga je povsodi ogibal, ali pa, odkrivaje se, klobuk le malo privzdignil. Oranžani so se nad tem izpodtikali. Marsikateri je godel, da ga je treba tožiti. Župnik ni hotel slišati o takem postopanju, rekoč, da prisiljena stvar ne velja in da tudi kamenčka, z nejevoljo zidanega, ne bi trpel v zvoniku, da bo Čičon dosti kaznovan, ko bo slišal prvi glas, ki ga bo vedno opominjal, da edini on ni storil ničesar.

Odkar se je Čičon z župnikom sprl, udajal se je zmeraj bolj pijači, in zmeraj več je zgubljal veljave kot poštenjak. Govorilo se je, da niti k maši več ne hodi, le da ne bi moral poslušati evangelijskega razlaganja. Občno znano pa je bilo, da je jel klatariti, in da pohajkuje bolj, kakor mu dopuščajo opravi.

V sosedni vasi je bila velika makaronska tvornica, in njen načelnik je odprl krmo svojim delavcem in drugim. Ker je bila dobro vrejena, zahajali so tudi odličniši iz kraja na dobro vino. Čičon, kakor je bil slišal o nji, jel je tjakaj romati s posebno marljivostjo. Tu vsaj ni slišal neslanih, kakor je menil, pogovorov o zvonu.

„Ali vam zvon kaj težko leži na sreč?“ povpraša šaljivo vinski pivec.

„Meni? Kar nič! To je tako velika laž, da sem jaz škodo napravil, kakor je zvon težak. Uprav-

zato nič ne dam; ne dam, pa ne dam. Don Čičon ne da ne kamenčka za zvonik, ne beliča za zvon.

Usoda pa je Čičona kaznovala s tem, s čimur je grešil. Dogajalo se mu je marsikaj čudnega, toda povsem naravnega, da je zmeraj bolj izgubljal dobro ime.

Neko nedeljo gre v krmo, in tam se mu dogodi, da je pil nekaj čez potrebo. Domov pride na večer. Pred vratmi ga čaka dolžnik, — redka lastnost dolžnikova. Dolžnik mu pove, da je prišel poravnat svoj dolg, 50 gld.; pohvali se, da ni izmed onih, ki jih je treba opominjati, pa mu da petdesetak. Don Čičon pogleda petdesetak po obeh straneh, tako rekoč z nosom, pa ga lepo zvije. V tem prinese žena večerjo, juho. Čičon zadovoljen prime žlico z roko, v kateri je držal denar. Juho pomeša, da bi se ohladila. V tem mešanju mu izpade petdesetak v juho, in ga v juho potopi in pomeša. Naposled dene: „Kakošno ribo si pa dejala v juho, saj danes ni post?“

„I kaj bi devala, mesna juha je, z rižem.“ Čičon vzdigne ribo, pogleda jo natanko, pa vidi, kaj je. Ostrmi, prebledi! Kaj hoče? Papir dene na suhi prtič, pa ga razvija, da bi se posušil. Naenkrat priskoči maček, pograbi papir, pa vun ž njim, a Čičon z metlo za mačkom, kričeč: „Primate ga, držite ga, lovite ga!“

Toda migavi maček je pobegnil pod skladanico,

darjevo srce vzajemno preveva enoista ljubezen do vseh narodov.

Žal, da se višje intencije vladarjeve v do-
sego miru med narodi doslej niso še uresničile po-
vsem. Vzroki so znani. Odurna vladateljnost nem-
ško-liberalne stranke je čui vzrok, kateri ne pusti
vzvišenim nameram našega cesarja do popolne ve-
ljave. Od l. 1861 je to neplemenito svojstvo libe-
ralcev slavilo prave orgije do te dobe, ko je vladar
pozval k vladnemu krmilu grofa Taaffeja, kojemu
se je posrečilo, uvesti zadovoljivejše razmere v dr-
žavi. Žal, da so ti mrnejši odnošaji trajali samo
začasno, in sicer do tedaj, dokler ni na Češkem
dospela na vrhunec mladočeska radikalna smér, ka-
tera meče svoje pogubne sence tudi na slovenske
dežele in bodo našemu narodnemu živobitju dokaj
škodovale, kajti nemški liberalci čutijo, da je zopet
prišla njih doba. Narod češki, kateri je skoraj prvi
in najvažniji v našem cesarstvu, ostane bržkone
v prihodnje brez svojega zastopnika, zagovornika v
ministerstvu po Pražákovemu odstopu, a tudi nam
Slovincem na Kranjskem se bo stanje shujšalo.

Irelevantna je taka tolažba; če kdo trdi, da
nas bode vse ministerstvo varovalo, da bode narod
naš čuvala ustava. Kdo bi se ne zasmel nad tako
tolažbo? Za Giskre in Herbsta, za Auersperga in
Lasserja, varovala nas je tudi ta ustava, vse mini-
sterstvo, toda — kako je bilo pa to varstvo? Ka-
kega varstva se je nádejati nam Slovincem od
mož, katerih učitelji so uprizarjali med nami neču-
vane odnošaje v narodnem in političnem oziru? Ali
bodeta morda baron Gautsch in grof Kuenburg v
bodočnosti zagovarjala narod naš? Priznati moramo,
da za naš narod nastajajo še resni časi. Nastale so
nove notranje razmere, nova doba, s tem mora
narod računati.

S takimi čuti proslavljamo rojstveni dan Nj.
Veličanstva, a vzlic temu to storimo v neomejeni
ljubezni in udanosti do našega premilega vladarja.
Zvestobo slovenskega naroda prešinja tako globok
čut lojalnosti, da se vsa sovražna sumničenja mo-
rajo razpršiti ko — dim.

Ljubezen naša do vladarja je trdna, kakor naši
gorski orjaki, in navdaje nas misel, da narod slo-
venski bodočnost svojo more zgraditi samo na pod-
stavi vladarjeve pravičnosti, katera ne dovoli, da bi
se Njega najzvestejšemu narodu kratile njegove
pravice in odrekalo mu narodno živobitje. S temi
čutstvi v srcu pozdravljamo Slovenci rojstveni dan
cesarja Frančiška Jožefa I.!

Katoliški shod v Lincu.

Tretja slavnostna seja je bila posebno sijajna.
Prvi je govoril poslanec dr. Ebenhoch o kme-
tiškem vprašanju. Naglašal je v prvi vrsti vzroke
propadanja kmetijskih posestnikov, ki so: svetovna
konkurenca, prevelike dedščine, ki obremené po-
sestvo z dolgovi, slabi posli in velike plače, troški
za uboge, prosto in neomejeno zadolževanje kmetij,
razkosavanje zemljišč, oderuštvo itd. Socijalni de-
mokratje tudi med revnimi kmeti iščejo z raznimi

desak, ki je pa imela, Čičonu na nesrečo, sto vho-
dov in sto izhodov, kakor stare Tebe vrat. Čičon
je skakal okolu skladanice, ali kaj? Mačka ni!
Ljudje hodijo gledat, povprašujejo, kaj se je zgo-
dilo, in žena jim pripoveduje, da je grdi maček od-
nesel petdesetak. Ljudje so se smejali, krohotali,
norčevali, pa sklepali, da je uprav kazen božja, ker
bogati mesar, vrhu tega še veliki trgovec, neče nič
storiti za zvon in zvonik.

„Da, da, kdo bi mogel o tem dvojiti?“ dene
Sandra. „Kdo je še kdaj videl, da mačka žre papir!
Maček gre na slanico, klobase in take reči, na papir
nikdar ne.“

„Pravo mu je!“ modruje druga, „kdor neče
nič storiti za Mater Božjo Karmelsko, tudi nič ne
pridobi. Ko bi bil precej dal nekaj goldinarjev v
pušico, takrat ko se je za-njo pobiralo, glavo sta-
vim, da bi se mu kaj takega ne prigodilo.“

„Poznam Kamilinega mačka,“ tolmači tretja;
„ves dan prespi ta maček na stari omari, prede in
mije se, če ne spi; zaspani ta maček ne bi vjel
miši, ako tudi bi mu skočila na nos. Pa taka žival
ho zgrabila denar? Kaj pa mislite!“

„Vidi se očitno,“ potrjuje posebno izvedena
ženska, „da to ni bil maček, to je bil sam zelenec
v podobi mačka. Mačka je letela kakor strelica, iz-
ginila kakor misel; in pa maček ni kuščar, nekje bi
moral vendar vunkaj.“ (Dalje sledi.)

obljubami svojih pristašev in v Evropi utegne priti
do popolne socijalne revolucije. Ta nevarnost se
more preprečiti, če se poljedelcem zagotovi obstanek
s kmetijskimi zadrugami, s strogim zakonom proti
oderuštvi, z varstvom proti mobilnemu kapitalu,
kateremu pada v roke zemljišče, s posojilnicami,
razbremenjenjem zemljišč potom zadolžnic z državno
garancijo, zužanjem, oziroma pravičnejšo razdelitvijo
dakov itd.

Človeška družba je podobna ladiji, ki je zgubila
najmočnejši jadernik, sv. križ. Države zgubljajo
krščanski značaj; treba je človeško družbo oži-
viti zopet z duhom krščanske ljubezni do
bližnjega. Vsi za jednega, jeden za vse. Treba
je moliti in prositi Boga pomoči, ob enem pa z
besedo in dejanjem pomagati kmetiškemu prebi-
valstvu.

Za njim je govoril grof Stolberg z Morav-
skega o važnosti raznih društev, političnih, šolskih,
rokodelskih in strogo cerkvenih.

Kot tretji je govoril državni poslanec in rector
magnificus na krakovskem vseučilišču, dr. Chot-
kowski, o nedeljskem počitku in posve-
čevanju nedelj in praznikov. Ta govor je bil po
vsebini in obliki jeden najboljših. Govornik omenja,
da je leta 1886 izročil državnemu zboru peticijo za
posvečevanje nedelj s 30.000 podpisov. Peticija je
bila odklonjena z jednim glasom večine ter romala
— v koš. Knez Bismarck je rekel nekoč v nem-
škem državnem zboru, da „zadeva o nedeljskem po-
čitku in posvečevanju nedelj spada le na prižnico“. Toda
tretja božja zapoved vpliva na materijelni in
duševni blagor prebivalstva, na posameznega člo-
veka, družino, celo človeštvo, zdravje in čednost.
Sedaj pa pri nas posebno po mestih tržijo ob ne-
deljah, kakor druge dni, prodajalnice se zapirajo
opoludne ali še-le ob 5. uri popoldne.

Se slabše je z uradniki, ki morajo po neki
ministerski naredbi ob nedeljah in praznikih dopol-
dne hoditi v pisarne. Pri najvišjem sodišču so sve-
tovalci, ki hodijo celó božične in velikonočne praz-
nike v pisarne, ker so že tako navajeni.

Ugovarja se, da se to godi zaradi ugodnosti
občinstva. A če tudi duhovnik dobi povabilo, da
mora v nedeljo priti k sodišču, gotovo to ni zanj
ugodnost. Isto je pri poštnih in brzojavnih uradih,
pri železnicah itd.

Na Angleškem pa in v Ameriki strogo izvršu-
jejo božjo zapoved. Na Pruskem morajo biti med
glavno božjo službo zaprte vse prodajalnice, le kjer
se prodajajo potrebna živila, smejo biti prodajalnice
odprte le do 9. ure popoldne in od 12. do 3. ure
popoldne. Med glavno božjo službo morajo biti za-
prte vse gostilne. Kogar dobé mej tem časom v
gostilni, kaznujejo ga.

Pri nas pa so ob tem času gostilne najbolj
polne, cerkve pa vedno bolj prazne. Bilo je sicer
drugače. Po dvornih dekretih, najvišjih odlokih in
vladnih ukazih iz l. 1787, 1813, 1826, 1828 in
1850 je bilo vse delo prepovedano med glavno božjo
službo. Tudi državni temeljni zakoni iz leta 1867
izražajo, da se sicer nihče ne more siliti, naj se
udeležuje božje službe, da pa morajo ob nedeljah
mirovati vsa trgovska opravila. Tudi zakon iz leta
1868 izrecno prepoveduje obrtna dela. To je trajalo
do leta 1885, ko smo dobili obrtno novelo s § 75.,
ki pravi sicer: „Ob nedeljah mora počivati vse
obrotno delo,“ v tretjem odstavku pa: „Trgovski
minister ima pravico, ob nedeljah dovoljevati obrtno
delo.“

Tedanji trgovski minister, baron Pino, je po-
rabil to pravico ter z odloki meseca maja, julija in
septembra sodu izbil dno, da ni nič ostalo od ne-
delje. Dovolil je toliko izjem, da jih je težko na-
šteti.

S tem pa je Avstrija zgubila krščanski značaj.
Država pa je dolžna, da ohrani krščanski značaj.
Nedelja je znamenje, da smo kristijani. Ko je prvi
krščanski cesar, Konstantin Veliki, hotel rimski
državi dati krščanski značaj, ukazal je posvečevanje
nedelj. Ko je francoska revolucija hotela v državi
zatreti krščanstvo, odpravila je nedeljo, češ, da je
to prazna vera.

Krščanstvo tudi danes mnogi imenujejo prazno
vero. Ob nedeljah pa ni le čas počitka, ampak tudi
božje službe. Slavni orleanski škof je rekel: „Če
hočete ljudstvo brez Boga, brez vere, brez nra-
vnosti, potem odpravite nedelje! Ali vas niso poučili
strašni dnevi komune, kaj zna ljudstvo brez vere?“

In če so kazni določene za ljudi, ki se pregreše
zoper sedmo in druge božje zapovedi, zakaj pa naj

bi bila izvzeta ravno tretja? Sploh pa ves javni red
sloni na božjih zapovedih. Kaj vzdržuje mir in red
v državi? To je druga božja zapoved. Od cesarja
do zadnjega uradnika zahtevajo prisego. Da vojak
ostane zvest zastavi, na katero je prisegel, in vla-
darju, na to ga opominjate druga in četrta božja
zapoved. Deseta božja zapoved prepoveduje revežu,
da ne zahteva tujega blaga. In to je ravno uzrok,
da se socijalizem hitreje ne razširja.

Ce oskrunjevanje nedelj ni mati socijalizma,
gotovo je njena dojnica. Kjer se nedelja ne posve-
čuje, tam ni prave čednosti, dobrega družinskega
življenja, vzgoje otrok in duševnega napredka. Dru-
žinski oče mora vsaj v nedeljo imeti priliko, govo-
riti s svojimi otroci, opazovati njih značaj, grajati
napake, hoditi z njimi v cerkev k božji službi, kjer
ljudstvo sliši pravi, zdravi nauk za življenje, dobiva
omiko. Tu se ljudstvo izobražuje tudi v umetelnem
ukusu, tu pri daritvi sv. maše premišljajo trpljenje
Gospodovo, tu stopi revež v hišo svojega Očeta. V
tem smislu je sv. Frančišek že v 13. stoletju poka-
zal sredstvo, s katerim se more rešiti socijalno vpra-
šanje.

Knez Bismarck je sicer rekel leta 1882 v nem-
škem državnem zboru, da se delavcu ne sme ob
nedeljah in praznikih zabraniti zaslužek. Po tem
načelu imajo delavci tudi škodo, ker po noči spé.
In vendar je Anglija bogata dežela, čeravno se ob
nedeljah ne dela. Slavni angleški zgodovinar Ma-
kauley pravi: „Ko bi se nedelje ne bile posveče-
vale zadnja tri stoletja, ko bi ob nedeljah ne bile
počivale lopate, sekire, statve, nakovala, prepričan
sem, da bi bili revnejši in manj izobražen narod.“
In Makauley je bil protestant. In če delavec dela
ob nedeljah, potem pa počiva v ponedeljkih. Človek
tudi ni od železa, da bi ne potreboval počitka.
Vedno delo brez oddihleja škoduje zdravju.

Ta prostost je delavskim stanovom le na škodo.
Bog sam je zapovedal, da je človek jeden dan v
tednu brez dela. Če delavca silite delati tudi ob
nedeljah, naredite ga sužnja. Stari zakoni so dolo-
čevali: Če prost človek dela ob nedeljah, mora se
najprvo posvariti, če to ne pomaga, mora se s šibo
kaznovati, če še to ne pomaga, zgubi naj del ime-
nja, in če tudi to ne pomaga, bódi suženj, ker
svete dni noče biti prost. In mi Avstrijci nočemo
biti sužnji, mi hočemo nedelje posvečevati. Začnimo
mi sami, ne kupujmo ob nedeljah v nobeni trgo-
vini, in trgovci jih bodo zapirali. (Burna pohvala.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. avgusta.

Notranje dežele.

Kam veslamo? Pod tem naslovom je pri-
občil dunajski „Vaterland“ članek, ki je vzbudil
mnogo pozornosti. V njem se omenja, da smo zgubili
z baronom Pražákom v ministerstvu moža, pravi-
čnega vsem narodnostim in strogo „ustavovernega“
v pravem smislu te besede. Mladočehi, ki so prišli,
da premagajo cesarstvo avstrijsko, so v jednom letu
srečno tako daleč pritirali, da najodličnejša avstrijska
dežela nema nobenega zastopnika v ministerstvu.
Vpliv konservativcev se manjša v prid liberalcev, v
ministerstvu sta le še dva konservativna moža. Ta
položaj je resnejši, nego imenovanje dvanaestorice
sodnikov. Ker je vlada začela računati z levico,
bodo konservativci morali staviti resno vprašanje:
„Kam pa veslamo?“ V prihodnjem državnozbornem
zasedanju utegne vlada marsikaj neprijetnega doži-
veti, če poprej na to ne da jasnega odgovora. Kon-
cem se pa zahteva, da se deželni zborom da več
časa za zborovanje in se na-nje bolj ozira. — Iz
tega članka je razvidno, da smo prišli že res do
tega, da bodo konservativci morali se vprašati, ali
bodo še nadalje podpirali vlado, če bode hodila
pota, katera je nastopila. „N. Fr. Pr.“ se je izja-
vila na „Vaterlandov“ članek: Če konservativci dru-
zega ne zahtevajo, nego da se dá deželnim zborom
več časa za zborovanje, jim Taaffe lahko ustreže.
Toda nam se dozdeva, da „Vaterland“ stvar neko-
liko drugače misli. Vlada se bode morala ozirati
pred vsem na češki deželni zbor, in ne v nasprotju
z njegovimi sklepi razdeljevati okrajav na Češkem.
Če bode kak drug deželni zbor sklenil, v konserva-
tivnem smislu premeniti šolske zakone, morajo tudi
konservativci zahtevati, da vlada potem skrbi, da
dotični sklep dobi najvišje potrjenje, in se z njim
tako ne zgodi, kakor se je s sklepom gorenjeavstrijskega
deželnega zbora.

Ogersko. Vlada zopet pridno pripravlja re-
formo uprave. V ministerstvu se je v tej stvari že
izdelalo sedem načrtov zakonov, kateri se predložé
jeseni zbornici poslancev. Tedaj se bode v zbornici
začel zopet hud boj. Opozicija bode porabila vse
sile, da to reformo prepreči in sicer največ jedino
iz nasprotja proti vladi. Če se ministerstvo ne spo-
razumi z zmerno opozicijo, bode pač težko izvršilo

to stvar. Če se pa posreči opoziciji zopet ugnati vlado v kozji rog, pride do ministerske krize.

Vnanje države.

Bolgarija in Turčija. Potovanje bolgarskega ministerskega predsednika v Carigrad je vsakega velikega pomena. To se že iz tega vidi, da je francoski veleposlanik Cambon skušal prepričati njegovo vsprejem pri sultanu. Dve uri je Cambon bil pri sultanu in ga pregovarjal, ali poslednji se ni dal pregovoriti. Ko je francoski veleposlanik odšel, vsprejel je sultan takoj Stambulova. Pogovarjal se je z njim nenavadno prijazno in mu podelil tabačnico z briljanti. Pri odhodu je Stambulova spremljal častna straža na kolodvor in na vseh turških postajah so ga vsprejemali z vojaško častjo. V Drinopolju ga je na povelje sultana pozdravil generalni tajnik vilajeta. Kdor pozna turško previdnost, boede pač vedel, da bi sultan ne bil Stambulova tako odlikoval, ko bi ne bil vedel, da njegovo postopanje odobruje tudi večina evropskih držav. Stambulova potovanje v Carigrad je nam dalo jasen dokaz, da si Bolgarija pridobiva vedno več simpatij.

Srbija. Kar se je že dolgo napovedovalo, to je sedaj prišlo. Ministerstvo je dalo ostavko. Torej ni čakalo skupščine. Povod ostavki so slabe finančne razmere in pa napeti odnosi z regentstvom. Sedanje ministerstvo je vladalo poldrugo leto. Imelo je mnogo težav prestatih zaradi bivšega kralja Milana in kraljice Natalije. Srbstvo prebivalstvo je stavilo v radikale velike nade, posebno je od njih pričakovala zboljšanje narodnogospodarskega stanja. Danes pa vidi, da se je jako varalo, kajti možem manjka za vladanje potrebnih zmožnosti. Kdo boede sedaj poklican, da sestavi novo ministerstvo, še ni znano. Če novo ministerstvo ne bo radikalno, boede moralo razpustiti zbornico, ker sedaj imajo v njej radikale večino. Če se pa pokliče zopet radikalno ministerstvo, boede se kriza le odložila, ker nova vlada bi se gotovo dolgo ne držala.

Nemčija in Rusija. Ruski listi se jezijo, da je dosedanji nemški generalni konzul v Sofiji baron Wangenheim prestavljen v Varšavo. „Svet“ pravi, da Wangenheima pošljejo v Varšavo, da se seznanijo z ruskimi sovražniki v Varšavi, ko je do dobrega spoznal ruske nasprotnike v Bolgariji. V Berlinu le to premišljujejo, kaj bi hudega storili Rusiji.

Nemčija. „Hamburger Correspondent“ piše, da brez katoliškega centra v državnem zboru ne boede mogoče pridobiti večine za nove vojaške predloge. Zatorej boede treba gledati, da se stranki pridobita za predloge. — Ta list je vladen in torej dobro pozna položaj. Iz povedanega je razvidno, da je stališče katoliškega centra še precej ugodno. Katoliki bodo gotovo od pruske vlade zahtevali, da se bolj ozira na njih želje v šolskem oziru, drugače ne bodo glasovali za vojaške predloge. Težišče vseh pogajanj torej ne boede v zadevah skupne nemške države, temveč v Prusiji.

Francija. Monarhist marquis Breteuil je odložil svoj mandat, ker on misli, da je sedaj konservativni stranki treba drugih moči, ko se je iz Rima namignilo, naj se prizna republika. Govori se, da boede še več družih monarhistov odložilo svoje mandate. Želeli je, da na njih mesto pridejo v zbornico možje, ki bodo ravno tako dobri katoliki, kakor dobri republikanci, tako da namesto monarhistov pride močna republikanska konservativna stranka.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina

dné 28. julija 1892 v Postojini.

(Dalje.)

3. Kakor telo ne more živeti brez hrane, tako naša družba ne bi mogla uspevati brez življenjske moči, to je — brez novcev. Da bi se poleg rednih podružničnih prispevkov odprli še novi viri denarne dobave, ukrenilo je vodstvo s posebnimi okrožnicami zglašiti se pri vseh slavnih hranilnih in posojilnih društvih po slovenski domovini. Okrožnica z meseca decembra 1891, št. 1507, poslala se je čez 50 slovenskim denarnim zavodom prosi jih, da se kolikor mogoče, ob sklopanju letnih računov veledušno spominjajo i naše družbe. Z radostjo beleži vodstvo, da ta korak ni bil brezuspešen, kajti odzvale so se dozda nastopne posojilnice: Ormoška s 15 gld., hranilno in posojilno društvo v Glinjah z 10 gld., nabrežinska s 5 gld., kmetska posojilnica ljubljanske okolice in posojilnica na Vrhniki vsaka z 20 gld., notranjska posojilnica v Postojini z 10 gld., okrajna posojilnica v Kameniku s 5 gld., ormoška zopet s 15 gld., posojilnica v Celovcu s 5 gld., v Vitanju in v Črnomlju vsaka z 10 gld., v Gornjem Gradu, v Šmihelu pri Pliberku in v Črni vsaka s 5 gld., obrtno pomočno društvo v Ljubljani, ravnateljstvo meščanske vojašnice v Ljubljani, posojilno društvo in Sinči Vesi na Koroškem vsako z 10 gld.; posojilnica v Krškem nalaga vsako leto po 10 gld. v naše družbine svrhe. (Slava jim!)

Ker se je na občnem zboru prvega slovenskega telovadnega društva „Ljubljanski Sokol“, ki ima velike zasluge za probujo slovenske zavesti, soglasno sprejel nasvet, da se mej njegovimi čl. člani po manjših zneskih nabira toliko časa, da boede skup 100 gld. in društvo postane pokrovitelj naši družbi, kar se je v čast „Sokolu“ in v veselje naše že zgodilo, ker je njega slavni odbor že doposlal pokroviteljstvo, zdel se je vodstvu omenjeni sklep tako pomenljiv, da je ukrenilo priporočiti ga i drugim narodnim ter slovenskim društvom sploh v blagohotno posnemo. Vsled tega smo razposlali okrožnico št. 1551 z meseca februarja 1892 165 slovenskim društvom in sicer v Ljubljani 22, na Kranjskem izven Ljubljane 55, na Štajerskem 42, na Primorskem 37 in na razne kraje še 9, s spoštljivo prošnjo, da se po svoji mogočnosti spominjajo i naše družbe. (Dobro, dobro!)

A še jedno okrožnico št. 1550 dd. fbr. 1892 je poslalo vodstvo v slovenski svet — in sicer namenjeno nežnemu spolu. Ker je uprav žensko celo po naravnem zakonu v prvi vrsti poklicano pospeševati razvoj in vzgojo nežne mladine, bila je vroča vodstvena želja, da bi si čl. dame po vsej domovini zasnovala še več lastnih ženskih podružnic, ki naj bi bile kot narodna ognjišča, okrog katerih bi se zbirale vse rodoljubkinje ter se navduševale za dela krščanske ljubezni in usmiljenja mej našo šolsko mladino. In ako bi vsled krajevnih razmer to ne bilo mogoče, da vsaj obilniše pristopajo k najbližji moški podružnici, ali naberó pokroviteljsko vsoto ter sicer kakor si bodi podpirajo našo družbo. Te okrožnice razposlali smo bolj znanim damam slovenskim, katerih naslove smo mogli izvedeti, in sicer: v Ljubljani 44, po Kranjskem izven Ljubljane 79, na Štajersko 55, na Primorsko 63, torej vkupe 241. (Dobro!) Da je ta okrožnica obrodila že lepega sadu, bodemo takoj slišali, ko nam je govoriti

4. o razvoju in gibanju naših podružnic. Zadnje leto nam je prineslo zaželeno stotino, da, še celo nekaj povrh podružnic. (Dobro!) Lansko leto smo jih izkazali 98, zdaj jih beležimo v glavnem imeniku 105 in sicer: Tekoča številka: 99. Ženska podružnica v St. Juriju ob južni železnici, 100. Ženska podružnica za Kamenik in okolico — kot zlahten sad lanske skupščine je uprav s stotino završila lanske delovanje, 101. Laški Trg in okolica, 102. Zagorje ob Savi, 103. Ženska podružnica v Ormožu, 104. Šentjakobsko-trnovska ženska v Ljubljani in 105. Osrednje-mestna ženska podružnica v Ljubljani, ki dozda šteje že pet pokroviteljic. (Živele!) (Dalje sledi.)

*) Pri skupščini v Postojini se nam je naznanilo, da si prisvaja v tem obziru čast prvenstva slavna čitalnica v Planini na Notranjskem, ker se je pri njenem občnem zboru že pred dvema letoma soglasno sprejel nasvet: od čistega letnega preostanka odločiti po 20 gld. in sicer o raznih prilikah nabirati, dok naraste vsota do pokroviteljine 100 gld., kar se je zgodilo uprav ob skupščini. Torej je čitalnica planinska iz lastnega nagiba izpeljavala to, kar namerava okrožnica, le da vodstvu to ni bilo javljeno. Op. poroč.

**) Pri skupščini se nam je naznanilo, da sta se osnovali še ženski podružnici: Cirknica-Planina in Postojina. Op. poroč.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. avgusta.

(Dolenjski železnici.) Z Dunaja se poroča, da se je včeraj vršila ponudbena obravnava za drugi del dolenjskih železnic od Grosupljega do Novega Mesta, oziroma Straže. Generalnemu ravnateljstvu avstrijskih železnic so ponudile naslednje tvrdke: Ceconi & Comp. 13½% popusta, Peter Kraus 4-9% doplače, Kisch & Rabaz 14-5%, Hauser 10-5%, Redlich & Berger 11-9%, Gross & Comp. 10-9% popusta.

(Lokalni katoliški shod) boede na Vrhniki v nedeljo, dné 21. t. m., ob polu 4. uri popoldne pred cerkvijo Sv. Trojice.

(K vojaškim vajam) pri Postojini se je v nedeljo in ponedeljek skozi Ljubljano peljalo mnogo vojakov. Dne 28. t. m. odrine tudi ljubljanska posadka.

(Velik požar.) Iz Trsta se nam piše: V ponedeljek proti polnoči je nastal grozen požar v skladišču lesa tvrdke Tedeschi na senenem trgu. Ogenj je v kratkem času uničil vso zalogo ter napravil škode do 200.000 gld. V bližnjem hlevu so bili usmrteni štirje konji. V veliki nevarnosti so bila bližnja poslopja in skladišče lesa g. Mankoča. Sreča, da ni bilo sape in je z vstrajno silo gasilno

društvo omejilo ogenj. Nekateri, ki so pomagali gasiti, so bili težko ranjeni ter preneseni v bolnišnico. Govori se, da je zanetila zlobna roka.

(Podpore za gasilno orodje.) Deželni odbor dovolil je iz gasilno-stražnega zaklada za gasilno orodje podpore naslednjim prostovoljnim gasilnim društvom: V Kočevski Reki in na Vrdu po 30 gld.; na Vrhniki, v Žireh in na Svitem potoku po 50 gld.; v Toplicah in na Rakeku po 60 gld.; v St. Vidu pri Zatičini, Dobu, Polhovemgradu, Radečah na Dolenjskem, St. Jerneju, na Bledu, v Domžalah, Gradcu in Črnomlju po 80 gld.; v Horjulu 90 gld.; v Starem trgu pri Ložu, Litiji, Bizaviku, na Dovjem, v St. Vidu pri Vipavi, na Viču-Glineah, v Planini, Mokronogu, Spod. Logatecu, Studencu, Mengišu, Begunjah na Gorenjskem, Višnji Gori, Borovnici, Trebnjem, na Brdu, v Šmariju, Kočevju, Škofji Loki, Trzinu, Dolenjivasi pri Cirknici, Novem Mestu, Smartnem pri Litiji, Cerknici in Radoljici po 100 gld.; v Vipavi 120 gld.; v Spodnji Siški in St. Vidu nad Ljubljano po 150 gld.; v Dolu, Postojini, Kranju, Zagorju, Kamniku, Žužemperku in v Cerkljah pri Kranju po 200 gld.; v Ljubljani 300 gld. Zavezi kranjskih gasilnih društev dovolilo se je 500 gld. Za gasilno orodje dovolil je deželni odbor podpore tem-le občinam: Voglje pri Kranju 20 gld.; St. Jošt nad Polh. Gradcem, Predslje, Kapljas, Klanec, Mlaka in Nasoviče po 50 gld.; Poljane pri Ribnici 80 gld.; Morovec, Vače in Hrenovice po 100 gld. Slednjič dovolile so se podpore za ponesrečene pri ognju v Rakitniku 100 gld., v Mokronogu 20 gld. in v Cerknici 15 gld.

(Dijaki višje ljubljanske gimnazije) priredé pod pokroviteljstvom gosp. prof. Mat. Voduska v nedeljo dné 21. t. m. v Kranju veselico na korist „Prešernovemu spomeniku“ s koncertom in plesom! — Z ozirom na to veselico smo od merodajne strani dobili naslednje vprašanje: Koncem šolskega leta je visoki c. kr. deželni šolski svet ukazal po vseh razredih naših gimnazij razglasiti nastopni strogi ukaz: Dijaki so dolžni ob počitnicah spolnovati gimnazijska pravila kakor med šolskim letom; prepovedano jim je udeleževati se javnih (dijaških) veselice. Kako se torej ujema s tem ukazom dijaška veselica, ki se snuje v Kranju? Kdo boede dovolil peto- in šestošolcem obiskavati gostilne? Ali so dijaki vprašali dotične gg. ravnatelje, če se smejo udeležiti plesa, ker ima isto dovoljevati pravico edino le ravnatelj?

(V Zagrebu) so včeraj volili častni meščani jednega zastopnika v občinski svet. Soglasno je bil izvoljen dr. Šandor pl. Bresztyenszky.

(V odbor zaveze gasilnih društev) so bili pri občnem zboru v nedeljo v Kamniku izvoljeni gg.: Doberlet predsednikom, Gerber namestnikom, Ahčin blagajnikom; odborniki pa: Hinterlechner za Ljubljano, M. Staré in Jäger za Gorenjsko, Petrič in Reismüller za Notranjsko, Saxer in Trošt za Dolenjsko; namestniki so: Adamič, Jurca in Adlešič.

(„Probatum est!“) Piše se nam s Koroškega: Znano je, kak vik in krik nastane vselej v koroškem „liberalnem“ časopisju, kadar se kak Slovenec, — Nekorošec oglasi o žalostnih narodnostnih razmerah na Koroškem. Tudi domačinom — koroškim rodoljubom, katerih zibelj slučajno ni tekla na Koroškem, se ne samo v listih, marveč tudi inače od mnogih strani očita, da na Koroškem nimajo pravice gibati se, alias: rušiti glasoviti koroški „mir“, (davke plačevati se jim doslej še „blagohotno“ dovoljuje!). Nasproti temu se je od slovenske strani dosledno poudarjalo, da tudi najbolj glasni naši nasprotniki niso Korošci, in da nemško-liberalno politiko tirajo večinoma le — tujci! Da je slovenska stranka s to trditvijo zadela pravo, nam v najnovejšem času neovrgljivo potrjuje beljaška „Deutsche Allg. Ztg.“, list, ki se ob vsaki priliki najbolj repenči nad „privandranimi bindišarji“. V svoji 75. številki z dné 7. t. l. piše omenjeni list doslovno: „Es sind durchwegs die aus der Wahl hervorgegangenen leitenden Stellen in Klagenfurt durch Männer besetzt worden, deren Wiege nicht in Kärnten stand, und unter den Parteiführern in der Hauptstadt unseres Landes finden wir nur sehr wenige (sic!) Kärntner von Geburt.“ — No, odločnejšega in jasnejšega „domovinskega lista“ našim nasprotnikom menda ne bo več treba! Slovenci si pa hočemo dobro zapomniti gori navedene besede v odgovor nasprotnikom, kadar se začno prav oblastno izpodtikati nad kranjskimi, štajerskimi in drugimi „privandroyei“.

Telegrami.

Dunaj, 16. avgusta. „Presse“ in „Fremdenblatt“ sta zvedela iz Prage, da v poučenih krogih smatrajo nadomestitev barona Pražaka kot samo ob sebi umevno, če bo le dopuščal politični položaj.

Jiglava, 17. avgusta. Pričela se je preiskava o napadu nemških telovadcev po čeških delavcih. Pet oseb je lahko ranjenih. Štiri osebe so zaprli.

Biella, 17. avgusta. Zjutraj je požar popolnem uničil gledališče. Vzrok neznan, škoda do 300.000 gld.

Pariz, 17. avgusta. Sinoči je zgorelo skladišče za oglje restavracije Peters; 14 gasilcev v nezavesti, trije v nevarnosti.

Nižnji Novgorod, 16. avgusta. Kolera pojenjuje, umrljivost neznatna.

London, 16. avgusta. Gladstone-ovo ministerstvo je sestavljeno. Gladstone je ministerski predsednik, lord Roseberry vnanji minister. — Sir Charles Russel je v Peterburgu protestoval proti vходу ruske ekspedicije na kitajska tla in odposlali so oddelek vojakov v Rungkul.

Teheran, 16. avgusta. Vsak dan več oseb umrje za kolero. Železnični promet je vstavljen.

Umrli so:

13. avgusta. Marija Škrl, kamnosekova hči, 1 leto, Streliške ulice 14, rachiitis. — Jožefa Barle, delavčeva hči, 6 mesecev, Opekarska cesta 25, katar v črevih. — Magdalena Kame, delavka, 60 let, Florjanske ulice 23, srčna hiba.

Tuji.

15. avgusta.

Pri **Malléu**: Hackel z rodbino; dr. Riemer, profesor, s soprogo, iz St. Pölten-a. — Skul, uradnik, s soprogo; Julija in Ana Adam; Goldman, trgovec, z Dunaja. — Hawarlik, zobozdravnik; Mozetič, Carič, Dobrilović, Bolaffio, dr. Luvzatto, Ozanič, iz Trsta. — Baron Lazanini s soprogo; Steiner, dvornega svetnika soproga; vitez Ströhr, podpolkovnik; vitez Saggburg, stotnik konjice; Anderka, vojaški podintendant, in Schwarz, iz Grada. — Schmidt iz Inomosta. — Knauer, kontrolor, s soprogo, iz Beljaka. — Vitez Naleppa, stotnik konjice, iz Maribora. — Skutzik, asistent, iz Trbovelj. — Kohn, potovalec, iz Plzna. — Stanič, urar, iz Zagreba. — Kramar iz Boglara.

Pri **Stonu**: Baron Reinländer, fem.; Novicky, stotnik; grof Orsini pl. Rosenberg, polkovnik; baron Knobloch, nadporočnik; Mondel nadporočnik; baron Kübeck, poročnik; vitez Fröhlichthal, poročnik; Fuchs, in Kniely s sestro iz Grada. — Fischer, trgovec, iz Budimpešte. — Dohnalt, profesor, z Dunaja. — Palese, inženir; Martinolich, odvetnik, s soprogo, iz Trsta. — Deutsch iz Ljubljane. — Praschniker in Butcher, zasebnika, iz Kamnika. — Butschek, uradnik, iz Opave. — Jenko iz Belega Grada.

Pri **Južnem kolodvoru**: Leeb, Lloydov uradnik, s sinom, iz Trsta. — Pek, uradnik, iz Zleba na Češkem.

Pri **avstrijskem caru**: Kinsky, računski svetnik, z rodbino, iz Celovca. — Frass, profesor, s soprogo in nečakinjo; iz Gorice.

Pri **Virantu**: Podboj, trgovec, in Kutnar, učitelj, iz Žuzemberka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toploma po Celsiusu			
7. u. jut.	740.8	16.2	brezv.	megla	
2. u. pop.	740.2	29.6	sl. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	741.2	21.2			

Srednja temperatura 22.3°, za 2.3° nad normalom

Progasto in karirano svileno blago,

lousine — foulards — surah — taffetas — mer-
veilleux itd. od 45 kr. do gld. 3.85 meter razpošilja poš-
nine in colnine prosto svilarnica G. HENNEBERG
(c. in kr. dvorni založnik), Zürich. Vzorec z obratno pošto.
Pisma 10 kr. pošto. 140 4 (10)

Račun in zahvala.

Ob sklepu šolskega leta 1891/92 štejeta si podpisana v prijetno dolžnost, p. n. dobrotnikom tem potom objaviti račun o prihodkih in troških „šolske kuhinje“ na Vrhniki.

Prihodki.

Ostanek lanskega leta	3 gld. 01 kr.
V teku šolskega leta blagovolili so darovati p. n. gospodje:	
Marija Galé iz Bistre	25 „ — „
Leopoldina Mulej z Vrhnike	6 „ — „
Marija Fröhlich z Vrhnike	5 „ — „
Karolina Brilej z Vrhnike	3 „ — „
Marija Jelovšek z Vrhnike	1 „ — „
Marija Petrič z Verda	5 „ — „
Marija Kotnik z Verda	2 „ — „
Jera Novak s Stare Vrhnike	5 „ — „
Anton Komatar, c. kr. notar, z Vrhnike	3 „ — „
Karol Obreza z Vrhnike	4 „ — „
Gabrijel Jelovšek z Vrhnike	2 „ — „
Josip Lenarčič z Vrhnike	2 „ — „
Karol Mayer z Vrhnike	1 „ — „
Ivan Gruden z Vrhnike	1 „ — „
Josip Bališ z Vrhnike	1 „ — „
Mihael Tomšič s Hriba	1 „ — „
Fran Tršar s Hriba	1 „ — „
Neimenovan	1 „ — „
Slavna hranilnica na Vrhniki	30 „ — „
Skupaj	102 gld. 01 kr.

Troški.

Za jedila revnim učencem opoldne plačalo se je gostilničarici Elizabeti Stršinar v mesecih november, december, januar, februar in marec skupaj 67 gld. 52 kr.

Ako se primerjajo dohodki v znesku 102 gld. 01 kr. s troški 67 „ 52 „ pokaže se, da je ostalo 34 gld. 49 kr.

Ta znesek se je v aprilu t. l. vložil v vrhniško hranilnico in se bode v prihodnjem šolskem letu o zimskem času porabil za pogostovanje revnih otrok.

Podpisana izrekata plemenitim dariteljem in vsem onim, ki so v minolem šolskem letu revnim učencem tukajšnje šole kaj dobrega storili, najiskrenenejšo zahvalo. Bog povrni vsem stotero!

Kolona Vrhniki,

dné 31. julija 1892.

Karol Kotnik,
predsednik kraj. šol. sveta.

V. Levstik,
šolski vodja.

Luskina voda in „Esprit-Bérénice“.

Ima svojstev, ki zabranjujejo, da ne izpadejo lasje, ko bi se po nvanje na to vplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje bolezn, zabranjuje napravo lusk, lasem odpravlja tolačo in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom. — Vsak večer predno se gre spat, pomoči se lasišče s to luskino vodo in zjutraj, ko se je lasišče skrbno izčesalo, udrgne se „Esprit-Bérénice“, ki krepi lasne korenine. — Enkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. — Raztopi naj 50 gramov boraksa v litru tople vode.

Steklenica luskine vode 60 kr. Steklenica „Esprit-Bérénice“ 40 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajsko cesto.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (266) 6

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(12) 61 zobozdravnik (7)
pri Hradskega mostu I. nadstr.

Ponudimo po najnižjih cenah:

zarezano vstricno ostrešno opeko

najboljše vrste,

lončene peči

(specijaliteta),

majolika peči

lepenke (Daohpappe), karbolinej, roman in portlant cement, cevi iz kamenine, nasade za dimnike iz kamenine, ognju protivno opeko in plošče osamljače (Isolirplatten).

Dalje prevzamemo po najnižjih cenah
tlakanje z asfaltom, s chammotnimi in cementnimi ploščami.

Odličnim spoštovanjem

J. P. VIDIC & Comp.

Ljubljana, Slonove ulice.

Uradne
in trgovske

KOVERTE

s firmo priporočila

KAT. TISKARNA

v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 17. avgusta

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 30 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 „ 05 „
Zlata renta 4%, davka prosta	114 „ 05 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 45 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000 „ — „
Kreditne akcijske, 160 gld.	314 „ 25 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 55 „
Napoleonador (20 fr.)	9 „ 49 „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemških mark 100	58 „ 55 „

Dné 16. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	111 gld. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 45 „
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	140 „ 25 „
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	150 „ 75 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	184 „ — „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 15 „
Zastavna pisma	100 „ 10 „
Kreditne srečke, 100 gld.	193 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 60 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	62 „ — „
Windischgrazove srečke, 20 gld.	59 „ — „
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 „ 75 „
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2815 „ — „
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	102 „ 25 „
Papirni rubelj	1 „ 21 1/2 „
Laških lir 100	45 „ 85 „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2% gallškega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à 4 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje dné 1. septembra!